

Единъ пжтъ: Разградъ—Дрѣновецъ (Stranoviza)—Ветово—Червена вода (Черна вода)—Русе. (Иширковъ, стр. 135—136).

Пжтьтъ Русе—Разградъ въ началото на XVII в. е минавалъ прѣзъ с. Парабутъ, т. е. Басарбовъ, споредъ описанието, което дава С. Твардовски на пжтуванието на князь Христофоръ Збараски (Сборникъ XI. стр. 159).

Пжтьтъ Русе—Разградъ въ първата половина на XIX в. е вървѣлъ прѣзъ Червена вода и Осенецъ (Хюсендже, Isinča);

Червена Вода, по прѣдание, е билъ градъ съ 7 църкви и е билъ заселенъ съ „гърци“; гърцитѣ сж прѣдали рускитѣ войски въ руско-турската война (Батинъ-кавгаси, 1810 год.) и затова е билъ изгоренъ отъ руситѣ.

П. Георгевичъ споменува (1595) село „Cerno Waivoda“ между Русе—Разградъ.¹⁾

Пжтьтъ отъ Разградъ за Шуменъ е вървѣлъ прѣзъ селата Арнаутъ, Ютюклеръ, Боасъ-Кесенъ (Bupal-Kesen) и Муратларъ, а пжтьтъ отъ Разградъ за Сливенъ — прѣзъ Ески-Джумая и пролома Дервентъ (Кръкъгечидъ-су) — е миналъ Ломско прѣзъ селата Арнаутъ, Соуджасъ (Suçak) и Шекере (Şekerli) споредъ А. Boué — (Die europ. Türkei. Wien, 1889. II. стр. 518—519).

III.

Търговски пжтища въ XII вѣкъ.

Отъ търговскитѣ пжтища въ XII вѣкъ, споредъ Идриси,²⁾ е минавалъ прѣзъ Ломско пжтьтъ: „отъ Misiônpos сж 40 мили (къмъ сѣверо-западъ) къмъ града Agranzîpôs, а отъ тукъ 70 мили къмъ Дунавската крѣпость Bešt-Kastrô“.

Положението на гр. Мисионосъ (Меберсиносъ, Мерсиносъ, Месиносъ) опрѣдѣлихме до сѣверния край на пролома Дервентъ (Уица), между гр. Ески-Джумая и Османъ-Пазаръ, гдѣто се намиратъ развалини отъ голѣмъ градъ съ развалини на крѣпости и църкви.³⁾

В. Томашекъ опрѣдѣля положението на Бешъ-Кастро въ гр. Свищовъ, но съ по-голѣма вѣроятностъ можемъ да го положимъ въ гр. Никополъ, който е въ срѣдата между гр. Видинъ и Силистра, както е опрѣдѣлено и при разстоянието на Идриси; крѣпостъта до гр. Никополъ носи название „Башъ-табия Кале“ (Кастро).

¹⁾ А. Иширковъ: Бѣлѣжки за пжтя Русе—Варна (Унив. годишникъ III.) стр. 137.

²⁾ „Die Handelswege im 12. Jahrhundert nach den Erkundigungen des Arabers Idrisi“. W. Tomaschek, Zur Kunde der Hämus — Halbinsel. Wien, 1887.

³⁾ Извѣстия на Варн. арх. д-ство III. стр. 104.